

[Rasmus Hansen.]

de gamle og Invaliderne indtil det Tidspunkt, da en Revision med væsentlige Forbedringer kunde blive gennemført.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Johs. Christiansen: Naar den ærede Ordfører mente, at det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, den daværende Socialminister, afslog Henvendelsen fra Sammenslutningen af Alders- og Invalidereforeningerne i Forventning om, at der kom en socialemokratisk Regering efter Valget, vil jeg deroverfor sige, at i Almindelighed er saadanne Forventninger ikke netop noget sikkert Grundlag at træffe Afgørelser paa. Det havde været noget sikrere, synes jeg, hvis Sagen var blevet taget op og ført igennem inden Valget, og det er jo ogsaa muligt, at den da kunde være gennemført paa en anden og navnlig mere *enig* Maade end den, der nu er blevet Tale om.

Yderligere vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at for Det radikale Venstres Vedkommende har denne Sag ikke givet Anledning til nogen som helst andre Overvejelser end de rent saglige. For os har Hovedvægten maattet ligge paa, om man fik denne Haandsrækning til de gamle og Invaliderne. Dette Beløb er nu sikret, dermed er det vigtigste sikret, og vi kan med rolig Samvittighed anbefale at stemme for Flertallets Indstilling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Thyge Jacobsen: Jeg kan udmærket deltage i det ærede Medlem Hr. Norlevs Beklagelse over, at der ikke har kunnet opnaas Enighed om dette Lovforslag. Det ser ud, som om der med socialdemokratisk Vold og Magt har skullet laves Politik i Sagen, og det synes jeg slet ikke den egner sig til. Det er i Virkeligheden for ringe, at vi her staar og laver Politik ud af et Spørgsmaal om, hvorvidt det foreslaaede Beløb skal udbetales paa een Gang eller i to Gange. Der er en virkelig saglig Begrundelse for at foretage Udbetalingen i to Gange: der er

ikke Indkøbsmuligheder i Dag, som nødvendiggør eller blot berettiger, at hele Beløbet kommer til Udbetaling paa een Gang.

Det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen siger, at det, de gamle mest trænger til, er Undertøj. Ja, hvor kan man købe ordentligt Undertøj? Jeg savner virkelig ogsaa Underbukser ... ja, ikke i dette Øjeblik ... jeg vil meget gerne have at vide, hvor man kan købe noget ordentligt Undertøj. Det ærede Medlem Hr. Arne Sørensen sagde, at der var rigeligt med Indkøbsmuligheder i Øjeblikket. Jeg vil gerne bede det ærede Medlem forklare mig, hvor jeg kan købe et Par ordentlige Underbukser — saa har han dog gjort nogen Nytte her paa Rigsdagen! Det er netop det, der er Sagen: der er ikke Indkøbsmuligheder i Dag for det Behov, som er til Stede. Der er derfor en fuldgod saglig Begrundelse for at udskyde Udbetalingen af Beløbet, saa den sker i to Rater.

Vi vil altsaa ikke være med til at lave Politik i denne Sag. Naar Ministeren, naar Regeringen har ønsket, at Udbetalingen skal ske i to Rater, vil vi slutte os dertil. Og saa vil jeg i øvrigt gøre opmærksom paa, at det, som er det egentlige, der er sket i denne Sag, det er dette, at der har været Enighed om, at de gamle og Invaliderne skulde have denne Haandsrækning. Det bør vi glæde os over og saa ikke fortabe os i Diskussioner om Smaatingene.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Ragnhild Andersen: Der er fremført forskellige Synspunkter, deriblandt dette, at det egentlig skulde være gavnligere for Rentenyderne at faa udbetalt Beløbet i to Omgange. Jeg vil protestere imod dette Synspunkt. Naar man skal bruge forskellige Ting, har det naturligvis størst Værdi, at man staar med det fulde Beløb, de 100 eller de 170 Kr.

Jeg fik til Morgen et Brev fra en Ingeniørfrue ude i Lyngby, som skriver, at nogle Damer derude har sat sig for at undersøge, hvordan Vilkaarene er for de gamle, og hun skriver, at i adskillige af de Hjem, hvor hun er kommet, hør de ingen Lagner paa Sengene. I et Hjem, hvor hun var